

ACC. N:R M. 14207: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Otto Eskildson, Färingtoffa
Härad: N. Asbo Berättare: " " "
Socken: Färingtoffa Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1877 i Färingtoffa

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration. s. 1-5.

LUF 103

Emigration

Inom Färingsjö socken var frakten här omkring försiggick en stor emigration under 1870 - 1900, derefter blev det mindre år från år och numera är mycket sällsynt någon emigrerar, resan ställes i huvudsak till Nord Amerikas förenta stater, det var i huvudsak grovarbetare, som med den ringa betalning som här gavs (50 öre på vintern och 75 öre och 1 kr på dag jämte kost) på sommaren sökte erhålla bättre betalt, enskilda som reste var mellan 20-30 år, efter det en kom in i Amerika så påverka han genom brev hemmavarande att resa dit och kunde så hela familjer smänningom över, orsaken till emigrationen var som ovan nämnd bättre betalt för arbete, några politiska eller andra faktorer fanns ej, och vämplikten på den tiden

Luf. 103
1.

ACC. N:R M. 14207:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2.

var så kort så den fäste ingen sig vid, det mesta var om de hade släkt eller bekant som de brevskickade med och som love skaffa dem arbete der, det fanns en familj på 5 personer här i trakten, der en hade emigrerat och locke in hela familjen, deri fadern som var 70 år gammal, fadern och 2 av barnen kom efter ett par år tillbaka hit, de övriga stanna kvar propoganden var i huvudsak släktingar och bekanta som var i Amerika, och som önska få in fler bekanta, vi kallar det en sjukdom när de fick för sig att resa kunde inte hindra dem, vi kallar det Amerikafeber. Några särskilda förberedelser behövs ej de reste till den agent i Kalmö eller Helsingborg som var ombud för ångbåtslinien de skulle resa med, så vedna han med alla papper för resan, den som de brevskickat med fönt

ACC. N:R M. 14207:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

hade nog lovat skapa dem arbete, vilket
jag hört ej alltid var att lita på, språk har
jag ej hört någon sökte lära sig, utan det
lick de lära sig efter hand. De brukar köpa
en större kaffert, vi kalla dem Amerisk kaffert
i den packa de med kläder och dylikt och tar
med sig, lösör de ej kan ta med sig häller
de auktion på. Om de inte har pengar till
resan brukar anhöriga och vänner samman
skjuta beloppet som de brukar få igen efter
en tid. Verktyget vid anresan brukar ej
förskannas, utan någon anhörig följer dem
till den hamnstad de skulle resa från, det
var mest Malmö eller Helsingborg, varefter
de samlas i Köpenhamn och fick därifrån
båtlägenhet till England, varefter de reste
med båtlager till Amerika. Ambudsen
för båtlagarna ordna för resan så de kom dit
bilsäten var ställd

Själva överresan kunde vara bra och dålig
 det berodde på vädret, de hade ju dem de
 skulle resa till som mötte dem vid
 bestämda platser. De flesta reste till
 minnesota men det kunde även vara
 längre in. Min hustru hade en syster
 som reste 1897 hennes bekant var bosatt
 i Calif. Denver, så hon reste dit och har
 blivit där, hon har varit här hemma
 och hälsat på den 1901 och 1915 hon beröm-
 = mer Amerika utan all gräns, hon har
 skrivet många brev till oss, jag har betat
 efter dem, de rör sig ju mest om familj
 = angelägenheter och på de flesta var gjorda
 någon datum, när de skrev, jag hittade ett
 4 från år 1902, som jag enligt anskan
 medskickat, hon har skickat hem gåvor
 till barnen och julkort och gåvor till ankunga

ACC. NR M. 14207:5,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Några nyheter kan man ej säga har införts
till trakten, på landet var ju för 50 a 60 år
sedan var det gott om arbetskraft, så man
kan ej säga det påverka något med emigra-
tionen. Många äro ju de som återvändt
från Amerika, och jag har talat med flera
de säger att det är bättre der än här
men att de arbeta hårdt och äro mycket
sparsamma, så de kan samla några
hundra dollar eller mer, när de så kom
hit och får värlat ut dollarn i svenskt
mynt blev det ju en stor summa, så
de åtminstone före 1910 kunde köpa
en gård. Alla som återvändt äro
jordbrukare

5.